

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dem za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam po ulici, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez istodobne vpošiljativne naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Doplač naj se izvoli frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Nad strankami.

Naravno in ob sebi je umljivo, da je tudi med Slovenci enega in drugega tabora nekaj ljudi, ki v svoji preprostosti in idealni vnemi za narodno idejo vedno sanjarijo o tem da bi se naredilo konec strankarstvu. In ker to ne gre, poskušajo zdaj in zdaj postaviti se nad stranke in nameravajo hoditi takozvano zlato srednjo pot.

Doživeli smo že več takih slučajev. Največji poskus v tem oziru se je storil z ustanovitvijo »Slovenskega Lista«. Tudi ta se je v začetku postavil nad stranke, je hotel posredovati med nasprotujočimi si elementi in postati kristalizacijsko središče za novo stranko. A kako kmalu je doživel razočaranje, kako hitro se je pokazalo, da je to nemogoče! »Slovenski List« je opustil svoje poskuse in ko so mu pokazali hrbet prav tisti, ki so hoteli stati nad strankami, ostali pa na njegovi strani tisti, ki so bili že poprej več ali manj nagnjeni klerikalizmu, se je »Slovenski List« jako hitro spremenil v čisto navaden klerikalni revolverski najnižje vrste.

V zadnjem času smo zopet doživeli nekaj takih slučajev, nekaj poskusov, postaviti se nad stranke.

Na Jesenicah, kjer se nemška stranka trudi dobiti občino v roke, so različni rodoljubi osonali nov list »Jeseniško stražo«, zgolj v namen, da buči slovensko prebivalstvo ter je vodi v boju proti nemškemu elementu. Kar je naprednjakom na Jesenicah, vsi so se postavili nad stranke in tudi »Jeseniška straža« se je postavila nad stranke — med tem ko so klerikalci ostali oni isti zagrizeni klerikalci kakor so bili poprej. Toda ta jeseniška idila je trajala samo nekaj tednov. Dasi je ostala »Jeseniška straža« strogo nevtralna, dasi se ni za las ni odmaknila s stališča »nad strankami« vendar so jo klerikalci začeli takoj

preganjati in pobijati. In tudi jeseniškimi naprednjakom, ki so se postavili nad stranke se ne godi nič bolje. V začetku so bili z njimi zadovoljni. Mislili so pač: če se postavijo naprednjaki na stališče nad strankami, če se ločijo od stranke, je to za klerikalizem prav dobro, ker jih potem toliko lažje potisnemo pod svoj podplat.

Čim pa se je pokazalo, da se rodoljubi na Jesenicah, čeprav stojte nad strankami, s tem še niso vdinjali župniku Zabukoven, planil je ta z vso ljutostjo steklega klerikalca nadnje in bi jih zdaj najraje kar v zemljo zabil. Nasprotja na Jesenicah so se poostrila do skrajnosti; idila »nad strankami« je pri kraju.

Tudi v Kamniku vidimo nekaj enakega. Tam je z novim letom začel izhajati nov časnik »Naš List«. Tudi ta se je postavil na stališče »nad strankami«. Z občudovanja vredno natančnostjo gleda na to, da bi kdaj ne zadel klerikalcev nekoliko več kot liberalce. Z žonglersko spretnostjo vesla nad strankami. A klerikalci, ki ga gledajo že od rojstva z največjo nezaupnostjo, so mu zlasti zadnji čas za petami, če jim pove kako resnico, ga koj napadejo in čisto očitno je, da ga hočejo uničiti, med tem ko puščamo mi ta list v miru, tudi če nas očeta, ker se tako najbolje pokaže klerikalna nestrpnost in dubovski terorizem.

Omenili bi lahko tudi še dr. Dečka. Kakor sestradni volkovi so planili klerikalci nanj in ga skušajo ubiti, ker je — prodal svoj travnik. Dobro vedo, da nima dr. Dečko čisto nič vpliva na odločbe centralne vlade glede celjske gimnazije, ker pridejo tu edinele državni poslanci v poštev, a vendar — taka gonja! Ne zaradi prodanega travnika, nego ker dr. Dečko ni bil ponižni služabnik ekstremnega klerikalizma, nego je hotel stati nad strankami.

Ti slučajji so nad vse podučni in pričajo eklatantno, kako je klerikalizem nestrpen, in kako obupni so vsi po-

skusi, postavljati se nad stranke. Razmere so take, da mora imeti dandanes na Kranjskem vsakdo določeno barvo, da na dveh stolah ne more nihče stati, a kdor to poskusi, obsedi med dvema stoloma — na tleh.

Vojna na Daljnem Vstoku. Boji ob reki Hun.

Dopisnik »Novega Vremena«, Olgjinski, poroča o bojih ob reki Hun tako-le: 25. m. m. se je vnel ljut boj za vas Hegutaj. Pozno na večer so te silno utrjeno pozicijo zavzeli naši voji. Istočasno so druge kolone osvojile japonske pozicije pri Huanluntajci in Otajci. V 8. diviziji konjenice je naskočil vas Čiataje ob reki Hun ter jo zavzel.

Prvi dan bitke se je torej končal z našim uspehom. 26. januarja je več naših kolon prekorila reko Hun in prodiralo proti Sandepu. Ta točka je bila, kakor sem že poročal, izredno močno utrjena. Pod zaščito ene divizije sosednega kora je naš center pričel boj. Istočasno se je vnel tudi boj na levem krilu ob fronti Linduntun Čsilipu. Ostali voji tega krila so bili razvrščeni v 8. diviziji Čiatajev. Proti večeru je tudi sovražnik potisnil močno vojsko proti Sandepu in prodiral ob reki Hun stopil z eno divizijo pehote v ofenzivo. Da bi to prodiranje ustavili, so naši voji sami prešli v ofenzivo in 27. januarja se je vnel ljut boj na celi fronti med Sumanpom in Paozjajom. Istočasno je naša artiljerija z vso silo obstreljevala utrdbe v vasi Sandepu. Protivnik je neprestano dobival novih vojev na pomoč. Vsa armada je bila že silno utrjena, vrhu tega pa sta še ljut mraz in strašen snežni metež ovirala vojne operacije. Tega dne se je z velikim uspehom udeležila boj naša konjenica, ki je naskočila sovražnika na severu od Landunga. V centru je bilo vse tiho. V tej fronti smo osvojili več japonskih utrdb v bližini Sandepa 28. januarja

na večer so Japonci stopili v ofenzivo na obeh straneh železniške proge ob Mandarinski cesti in pri vasi Sandioza. Toda naši voji so japonsko prodiranje takoj ustavili ter naskočili Ljajotajci-Ljajozaj. S sijajnim naskokom in z neznatnimi izgubami smo osvojili Sajatoci in večji del utrdb pri Ljajozaju. Ker je bil pa s tem naš smoter izpolnjen, se je naša vojska ponoči zopet umaknila iz teh pozicij. 29. in 30. januarja ni bilo večjih bojev. Naše izgube so znatne — govori se, da je ubitih in ranjenih 13.000 moč —, no, vkljub temu smo sijajno izpolnili svojo nalogo, to je ustavili smo ofenzivo japonske armade na celi fronti.

Začetek splošne ofenzive.

»Daily Telegraph« poroča, da sta fronti obeh armad ob reki Šaho pričeli z ofenzivo. Japonci so stopili v ofenzivo na levem krilu in so baje že prodrli 5 do 6 milj proti severu.

Iz Tokija pa se poroča: Splošni boj ob reki Šaho se nadaljuje. Kuropatkin se umiče pritisku japonskega levega krila, ki je že prekorilo reko Hun in prodrlo pet do šest milj proti severu.

Drugi viri pa javljajo, da so se v petek in soboto opetovano spopadli ob rekah Šaho in Hanho japonski in ruski voji. V noči na soboto so Rusi obstreljevali z veliko silo japonske pozicije. Manjši oddelki ruske pehote je napadel vasi Vajtaošan in Tilišan, a ta nspad je bil odbit. V petek popoldne je ruska artiljerija iz Lušientuna, Vaupašana in Šhopa bombardirala japonske pozicije. V soboto zjutraj je 600 moč ruske konjenice z dvema kompanijama pehote naskočilo Čiatajevo K; je bilo to poročilo oddano, so se Japonci še držali v Čiatajci. 27. januarja je 300 kozakov zasledilo Tongčin na severovzhodnem obrežju Koreje, drugega dne pa so se zopet umaknili proti severu. V okolici

Čangtuna je vse mirno, samo Rusi grade marljivo okope in se utrjujejo. 4. t. m. so ruski voji napadli Čiatajevo, a so se drugega dne že umaknili proti severu. 4. in 5. t. m. je ruska pehota obstreljevala Nahuančin. Manjši oddelki ruske pehote so napadli to točko, toda Japonci so jih odbili.

Kuropatkinovo poročilo.

General Kuropatkin poroča z dne 5. t. m.: Nekaj naših vojev je prodrlo v Santajevo, 12 vrat jugovzhodno od Sifontaja ter pregnalo japonsko pehoto iz Santajeve in Saodamenga. Naše izgube so neznatne. Sovražnik je več baterij potisnil proti Kvanhuanei in Tortaju, kar kaže, da misli na ofenzivo. Naša artiljerija je Japonce sprejela z ljutim ognjem in jih prisilila, da so se umaknili.

Kuropatkin odpoklican?

Pariški »Journal« javlja iz Petrograda: Da se Kuropatkin odpokliče, je dognana stvar. Odpokliče se z ozirom na omajano zdravje. General Gripenberg zahteva, da se mu da na razpolgo poseben vlak, da bi tem hitreje dospel v Petrograd in carju podal važna obvestila.

Japonske izgube v boju pri Hejkontaju.

Kakor se poroča »Daily Telegraph« iz Tokija, je bilo v boju pri Hejkontaju ubitih 24 japonskih častnikov, 27 pa ranjenih. Med težko ranjenimi je tudi generalmajor Tanabe.

General Matsumara umrl.

General Matsumara, ki je poveleval Japoncem pri navalu na 203-metrski grič pred Port Arturjem, je umrl vsled otrpnenja možgan.

Admiral Togo

»Daily Telegraph« priobčuje brzojavko iz Tokija, da je v soboto sprejel mikado admiral Toga v posebni avdijenci. Mikado se je poslovil od Toga, ki se te dni vrne na svoje brodogve.

LISTEK.

Kako je g. Zajec delal drugič izpit.

Napisal Oskar K.
(Konec.)

Tako pa Josip Zajec ni študiral in je le sanjal, čeprav je držal premnogo krat knjigo v roki ter gledal vanjo; čeprav je ponavljal stavke in besede, drugi dan se ni zmisli nobene. Postajal je čimdalje bolj žalosten in zamišljen. Obenem tudi pozabljal.

Odšel je z doma ter se poslovil od gospodinje: »Srečno pot!«

Gospodinja pa se je skoro jokala, ker je bila dobrega srca in ker je poznala Zajčovo dušo. Bila je to Čehinja, čokata in debela, in je pripovedovala vse svojim sosedam stanovalkam, brisala si je solze z umazanim predpasnikom ter ponavljala:

»Ni mi dejal »zbogom« kakor po navadi, ah revež! . . . Dejal mi je: »Srečno pot!« in odšel . . .«

Srečal je Josip Zajec na ulici kolego dijaka, poznala sta se in pozdravil ga je tisti. Josip pa ni zapazil, niti

pozdrava ni čul, četudi je korakal čisto mimo njega in mu zrl v obraz. Ko pa je šel poleg, je spaačil svoje obličje v tako čuden izraz, da ga je sam začutil, akoprem je bil silno razmišljen. Morda je bilo to napravilo, da je vendar spoznal tovariša, pozdravil ga je in zaklical njegovo ime.

»Ciril!«
Držal se je Ciril na smeh in stopil k njemu.

»Pozdravil sem te in nič nisi odzdravil . . . Kaj si mislil?«

Nič ni odgovoril Zajec, samo po obrazu se mu je razlil vdruči isti čudni izraz, ki ga je bil poprej sam začutil: napol glupo, napol blazno — oči so se mu povesile in ustni odprli in nos se mu je razžiril. Tak izraz je bil na njegovem obrazu, in Ciril se mu je moral nasmejati.

»Ti ne veš, kako čudno zreš in kako smešno je tvoje obličje . . .«

»Vem . . . ali človeško izgledam samo še, če spim — sam čutim . . .«

Stožilo se mu je, da je tak revež, in polastil se ga je strah, da naposled še zblazni. Ni se mogel premagati, potožil se je tovarišu.

»Ti nimaš pojma, koliko jaz trpim. Učiti se ne morem . . . druge ak-bi

imam . . . stric me neprestano graja, tako . . . zahrbtno . . . nalahno . . . iz njegovih prošelj preži očitanje, iz njegovih opominov gledajo groznje, češ, lump si, nič ne zaslužiš . . . Vidiš, to me jezi in vznemirja in me dela nervoznega — in konec vseh koncev bo, da se ubijem ali pa znojim . . .«

Tovariš Ciril je bil dobra duša, ni se norčeval iz njega, molčal je — dasiravno je bil sam na sebi humorističen mož in obrekljiv. Le pomislil je na kratko nekaj o dednosti in o tem, da je eden Zajčevih stricov v norišnici . . .

Naposled je Josip Zajec sklenil naprositi termina za izpit. Ni storil tega rad — ali stric mu je bil pisal, da je skrajni čas, da gre k skušnji, morda mu je pisala celo teta — morda ga je istega prosilo dekletce, šibko in nežno in nedolžnolepo . . . Morda — kaj mi vemo!

Odločil se je bil, da pojde na izpit in četudi ne zna dosti ali nič . . .

To se je zgodilo v pozni jeseni. Zunaj je pihal močan veter in škripala so vrata. Oblekel se je v črno obleko, roke so se mu tresle razburjenja, mrzlica ga je stresala po životu. Žejen je postal, vzela je jabolko iz omare in od-

prl nožič, da je olupil. Josipa Zajca je zazeblo v sobi. Tedaj je zavel silno vihar, vrata so se odprla in jabolko mu je palo na tla.

»Nesreča bo!« se je domislil in spravil sadje v omaro . . .

Podal se je v justično palačo, k izpitu, svoji usodi nasproti. Sedeli so tam v izpraševalni dvorani trije kandidati, črne oblečeni, dostojanstveno so zrl predse, Josip Zajec se jim je pridružil.

Vstopila je komisija, pogledali so eksaminatorji postrani na kandidate in sedli. Predsednik je začel brskati po papirjih, odrl je s komolcem kupico vode in zvonec, ki sta stala pred njim na mizi, drugi je začel izpraševati . . . Josipu Zajcu se je zazdelo, da je predsednikov zvonec silno neestetičen, baš kakor bi bil kravji. Razjezilo ga je to, pograbil je svoj kozarec vode ter jo izpil. Ni poslušal vprašanj, ki so se stavljala, niti vedel ni več, da je pri izpitu.

Tedaj se je obrnil profesor k njemu.

»Gospod kandidat Zajec!«

Pozvali ga je moral, zakaj Zajec se je bil zazrl v predsednika in se zamislil.

Plašno, kakor vzbujen iz sanj, se je obrnil in priklonil.

»Was verstehen Sie unter Münzverfälschung?«

Ah tako! . . . se je domislil Josip in ni dejal ničesar.

»Ali ste razumeli?«

Ah tako . . . se je vnovič domislil Josip . . . Pri skušnji sem.

Veselo se je vzravnal na stolu in pogledal eksaminatorja.

Tedaj pa je omahnil in se nizko skrčil. Oči so se mu razširile in se vprle vprašujoče nasproti v profesorja, ustnici sta se mu odprli, nosnice so se mu razširile in se je nemirno tresel, poblebel je Zajec še bolj, tja do vratu; top, blazen izraz se je razlil po njegovem obličju in nič ni dejal, le zrl je tega, ki mu je bil stavljal vprašanje . . .

Prilezle so mu iz ustnih kotov penaste sline in mu zmočile cele ustnice in brado, divje so mu zaškripali zobje in roke so se mu stianile, kakor da bi se hotel vzdigniti in skočiti in raztrgati . . .

Predsednik pa je hitro pozvonil s kravjim zvoncecem slugi.

»Odpeljite tega norca.«

General Steselj.

Iz Carigrada se poroča: General Steselj dospe s 200 častniki 23 t. m. semkaj. Posebni sarjev odposlanec Timoflev iz Petrograda odputuje danes od tukaj v Port Said, da ga sprejme v sarjevem imenu.

Državni zbor.

Dunaj, 6. februarja. Med došlimi vlogami je bila tudi vladna predloga o prodaji ljubljanskega gradu. Tozadevni zakonski načrt ima tri točke. V točki 1. se pooblašča finančni minister, spraviti grajsko posestvo v Ljubljani na prodaj — del kupnine, ki se dobi za vojaško shrambo za smodnik, se odstopi vojnemu erarju. Ostala kupnina se zaračuna kot dohodki iz prodaje državnih nepremičnin. V utemeljevanju je rečeno, da je vsled gradbe justičnega posloja postal grad, ki je služil za kaznilnico, v ta namen nepotreben. Ker je poslopje staro ter neporabno za stalne namene, je želeli, da se proda. — Posl. Erb je interpeliral bramborskega ministra za skrajšanje orožnih vaj pri deželni brambi. — Potem je utemeljeval posl. Daszynski svoj nujni predlog zaradi prepovedanih shodov v Galiciji. Govoril je zelo ostro, da ga je moral predsednik opetovano opominjati. Tudi galerija se mu je pridružila. Privoščil si je Rusijo, njeno vladno in carja na tak brezobziren način. Kskor more to le storiti socialni demokrat, ki je obenem tudi — Poljak. — Minister notranjih zadev, grof Bylandt-Rheidt, je izjavil, da je posl. Daszynski v splošnem resnično opisal dogodke v Lvovu. Priznal je, da je policija brez ukasa rabila orožje. Na druge podrobnosti predgovornikove noče odgovarjati, ker se mu ne zdi dopustno, govoriti o notranjih razmerah sosednje države. Prosi vsled tega, da se nujnost odkloni. — Posl. Fresl je navedel več slučajev, ki dokazujejo, da državna uprava porabi vsako priliko, da prikrajša češkemu narodu svobodo shajanja in tiska. Ako car ni sprejel delavske deputacije, se ne sme pozabiti, da tudi avstrijski cesar ni sprejel lani deputacije, ki jo je odposlal dalmatinski deželni zbor vsled dogodkov na Hrvaškem. Ako se tedaj toliko govori o carju, ne sme se pozabiti, kako postopajo Habsburžani. »Na Češkem se tako postopa kakor v Poznanju proti Poljakom in prišli smo tako daleč, da bomo morali slike cesarja Viljema na ulici sežigati, s kakaj karkoli se pri nas zgodi, zgodi se v imenu pruskega kralja.« — Posl. grof Sternberg je govoril v splošno sabavo s stališča plemškega stanu. Nujni predlog posl. Daszynskega je bil odklonjen. — Nato se je začela debata o rekrutni predlogi. Govorila sta posl. Kutscher proti,

posl. Sebrrott pa pro. — Prihodnja seja je jutri.

Položaj na Ogrskem.

Budapešta, 6. februarja. Nočojnji listi poročajo, da pride kralj v soboto dopoldne zanesljivo v Budapešto ter še isti dan sprejme Kossutha, grofa Apponyja, barona Banffyja, Zichyja, Wlassicsa, Daranyja, grofa Csakyja in Langa.

Budapešta, 6. februarja. Baron Banffy ni s svojo frakcijo izstopil iz združene opozicije. Njegovo tozadevno izjavo je izvršilni odbor združene opozicije sprejel s velikim navdušenjem.

Trgovinska pogodba Srbiji odpovedana.

Belgrad, 6. februarja. Avstro-Ogrska je odpovedala Srbiji trgovinsko pogodbo in dogovor zaradi živinske kužne bolezni za 15. februar 1906.

Ministrska kriza na Srbskem.

Belgrad, 6. februarja. Pasićovo utemeljevanje demisije je le izgovor. Pravi vzrok je ta, da se je finančni minister Paču glede državnega posojila že predaleč obvezal, a sedaj se vsled novih poskusov s topovi morajo vsa tozadevna pogajanja pretrgati in znova pričeti.

Belgrad, 6. februarja. Kralj je poklical predpoldne skupščinsko predsedstvo k sebi.

Belgrad, 6. februarja. Sedanja ministrska kriza je najresnejša pod sedanjim kraljem. Zmerni radikali so zavzeli sovražno stališče napram dvoru.

Belgrad, 6. februarja. Vlada vztraja pri svojem utemeljevanju, da je vsled dvornih spletk sklep ministrskega sveta prišel prerano v inozemske časopise, tako, da tudi ministrski sklepi nimajo več zaupnega značaja. Netaktnost je zakrivil kraljevi privatni tajnik Balugjić.

Belgrad, 6. februarja. Kralj je ponudil sestavo nove vlade Petroviću, ki pa je ponudbo odklonil.

Nemiri na Ruskem.

Paris, 6. februarja. Pop Gapon je beje v Curihu, dočim trdi general Trepov, da se skriva še vedno na Ruskem ter ga hoče najti.

Krakov, 6. februarja. V Sosnovicah so začeli delavci zopet delati, toda v par dneh vstopijo zopet v štrajk, ako jim podjetniki do tačas ne izpolnijo zahtev.

Petrograd, 6. februarja. Gubernator v Lodzu je povedal nekemu dopisniku, da so mu katoliški in pravoslavni duhovniki napovedali, da se večina delavcev vrne na delo. Gubernator je tudi dobil vsled neke tiskane proklamacije 30 delavskih voditeljev ter jih dal zapreti.

Krakov, 6. februarja. Pri izgreduh v Varšavi je bilo 65 oseb ubitih, 200 pa ranjenih, izmed kate-

rih jih je tudi še umrlo 25. Zapri so 733 oseb, med njimi 336 zaradi ropa in tatvine.

Petrograd, 6. februarja. V Bartumu se je začel štrajk znova širiti. Razen ene tovarne vse ostale poživajo. Živila se strahno dražijo. Trgovci ne upajo odpreti trgovin in zalog. Štrajkujoči so železnico deloma razdajali.

Dunaj, 6. februarja. Danes zvečer je došlo poročilo iz Petrograda, da je Maksim Gorki res izpuščen iz zapora.

Petrograd, 6. februarja. V Sosnovicah je priredilo 15000 štrajkujočih delavcev velike izgrede. Poaradovalo je vojaštvo, ki pa ni rabilo orožja.

Petrograd, 6. februarja. V Lodzu so sklenili vsi tovarnarji, da uvedejo 10uraj delavnik.

Moskva, 6. februarja. Shod plemstva je sprejel izmed treh spomenic za carja tisto, ki pravi, da sedanjí težavni čas ni za preosnovno vladnega sistema. Spomenica zaključuje z besedami: »Vladaj v zavesti svoje moči! Z veličino Tvoje moči utruj upanje ruskega naroda in zaupanje v Te s neutrudljivo skrbjo za blagor Rusije in njene edinstvo.«

Krakov, 6. februarja. »Varšavski dnevnik« potrjuje vest, da je bil štrajk zanešen iz inozemstva. Delavci so samo oleparjene žrtve agitatorjev, katerim je bilo do nemirov. V Varšavi vlada sedaj zopet normalno življenje.

Petrograd, 6. februarja. S posebnim carskim ukazom je član državnega sveta Saburov imenovan za predsednika konference za reformo senata in za ustanovitev krajevnih administrativnih sodišč.

Atentat na Finskem.

Kodanj, 6. februarja. V Helsingforsu je neki mož v častniški uniformi ustrelil senatnega prekuratorja Jaksuna v njegovem stanovanju. Tudi prokuratorjevega sina je ranil. Atentator pravi, da se zove Aleksander Gad.

Revolucija v Argentini.

London, 6. februarja. Revolucija se je razširila po celi državi. Revolucionarji centralni odbor sestoji iz doktorjev Medina, Crotto, Delvalle in polkovnika Yrigoyen ter imajo 28 pokrajinskih podoborov. V Mendoci so vstali gospodarji mesta. Na svoji strani imajo dva polka, ki sta zavzela orožarno. Vladne čete vendar uspešno prodirajo ter so že v dveh praskah pregnale vstaje.

Nesreča na Mežaklji — pred sodiščem.

Danes se je izvršila kasenska razprava zoper gimnazijca Ivana Tavčarja, ki ga je c. kr. državno pravdnstvo v Ljubljani obtožilo, da je dne 13. novembra 1904 povodoma lova

na divje koze v lovišču Valentina Šturma na Mežaklji nad Jesenicami sprožil s kroglo nabasano puško na nekaj črnega med listjem, s tem pa gonjača Franceta Resmana tako obstrčil, da je imenovani dne 18. novembra 1904 vald zadobljenih poškodb umrl — in s tem zakrivil pregrešek zoper varnost življenja po § 335 kaz. zak.

Sodnemu dvoru predseduje gosp. svetnik dr. Jakob Kavčič, votantje so gg. svetniki: Elsner, dr. Travner in Kavčnik. Obtožbo zastopa g. Rudolf Tschesch, ces. kr. drž. pravdnika namestnik, zagovarja pa g. dr. Konrad Vodušek.

Iz račetkom razprave prečitane obtožnice in razlogov posnamemo, da je g. V. Šturm v svojem lovišču na Mežaklji dne 13. novembra l. 1904. priredil lov na divje koze, kojega sta se tudi udeležila obdolženec in njegov mlajši brat Franc Obdolženec je bil sicer prvič na lovu na divje koze, vendar pa je že veleten lovec, ki že dve leti s kroglo strelja. Radi tega ga je postavil lovski gospodar brez svetovalca na stalaž, dočim je bil obdolženčevemu bratu prideljen lovec Obdolženec je stal na zvišenem prostoru ter je imel pred seboj v daljavi kakih 70 korakov jarek, na kojega drugi strani se svet, ki je z listnatim drevjem ter z ruševjem zaraščen, zopet dvigne. Preko tega zaraščenega roba se je gonja na ta način vršila, da so morali gonjači, med njimi tudi ponesrečeni Franc Resman, priti ravno proti obdolženčevemu stalažu. Valentin Šturm, kateri je stal 700 korakov nad obdolžencom, kojega je videti mogel, je zagledal, da je obdolženec puško nameril ter sprožil, v tem se pa tudi naglo zganil, tako da mu je puška padla iz rok, in stekel nazvzdol. Zasišavi obdolženčev klic »dolh!« podal se je Šturm k obdolžencu. Tu pa je našel poleg prestrašenega obdolženca ležati pod grmovjem tik omenjenega jarka gonjača Resmana obstreljenega.

Vse to je posneti iz izpovedbe priče Valentina Šturma, kateri je takoj prisrbel zdravniško pomoč. Poškodovalni Franc Resman je bil še isti dan pripeljan v ljubljansko bolnišnico, kjer pa je vkljub izvršene operacije umrl dne 18. novembra 1904. Krogla ga je zadela glasom zdravniških izvidov v levo stran trebuha, je prodrla debelo črevo in skozi medenično kost zopet izšla. To okvaro osnašila sta zdravnik izvedenec za samo ob sebi težko, za življenje nevarno poškodbo, ki je bila s takim orodjem in tako započeta, da je s tem navadno smrtna nevarnost združena, in katera bi bila, če bi bil čkvarjenec okrevale, za več nego 30 dni zdravje kazala in zmožnost za izvrševanje poklica odvzela. Absolutno smrtna okvara z ozirom na pravočasno operativno pomoč ni bila, in Resman bi po izreku zdravnikov najbrže pri življenju ostal, če ne bi bila pr stopila deloma tudi po okvarjenčevi konstituciji pospešena gnojno krvnost. Vendar pa je njegova smrt v vročni zvezi s popisano poškodbo in torej tudi s dejanjem obdolženčevim.

Obdolženec priznava, da je Resmana ustrelil, meneč, da ima divjo kozo pred puško. On tudi priznava, da je nepravilno ravnal, ker pravi, da je med listjem začul neko šumenje, na kar je puško nameril, in da je potem zagledal med listjem nekaj črnega, na kar je sprožil, ker je mislil, da skače

divja koza, in to tembolj, ker ni mogel smatrati, da je na kraju, kamor je nameril, kak gonjač, ker takega ni slišal, kakor je navada in kar je gonjačem tudi bilo zapovedano, vpti, in ker takrat tudi še ni pričakoval gonjačev. Slednje se mora kot istinito smatrati, ker tudi Valentin Šturm pravi, da sta bila druga dva gonjača še zadaj, dočim je bil Resman proti dotičnim ukazom naprej šel. Manj verjetna je z ozirom na Resmanovo izpovedbo, da je on videl obdolženca in da je tudi zavpil, predno je skočil v jarek, obdolženčeva trditev, da ni slišal Resmanovega glasu, kajti, če je obdolženec začel šumenje v listju na tem kraju, mogel je tudi gonjačevu vpitje vzlic vetru zaslišati. Toda bodisi kakorkoli, dejstvo je, da je obdolženec puško sprožil, ko se še ni bil prepričal, je li ima divjo kozo pred seboj ali človeka, kajti obdolženec sam pravi, da je mesto, ker je Resman ponesrečil, tako zaraščeno, da ni bilo moči od njegovega štanta razločiti med grmovjem človeka od divjačine. In ta obdolženčeva neprevidnost je bila tem večja, ker Valentin Šturm izpoveduje, da se je bilo obdolženca izrečno povedalo, naj bode pozoren, ker mora priti gonjač Resman ravno njemu nasproti iz goščave.

Pri takih okolščinah se mora tudi brez sodnega ogleda na licu mesta pritrditi zjavi Valentina Šturma, da je bil obdolženec vsekakor prenegel v streljanju ter se ni zadostno prepričal, kaj da je zagledal med grmovjem. V tej tudi po obdolženca priznani naglosti tiči pa krivda, koja se mora obdolženec v smislu § 335. k. z. očitati, in katera obtožbo opravičuje.

Tako tedaj pravi obtožnica. Obdolženec se na predsednikov poziv zagovarja in pravi, da se ne smatra za krivega. Tisto dopoldne, pravi, čakal sem na stalažu, ki mi ga je odkazal g. Šturm, in čakal na žival, ki je imela dospeti in pokazati se iz 120 korakov oddaljene goščave. Bil sem čisto sam in brez vsakega starejšega lovca in njegovega nadzorstva prvokrat na lovu divjih koz v svojem lovskem stalažu. Bilo je ob polenajsti uri, in sicer senčno in zelo vetrovno. Gonjačev še ni bilo slišati od nikoder, ker je bilo pač kakih 20 minut prerano, da bi se na svojih črtah približali našim stalažem. Strogo predpisana vpitja gonjačevga tudi ni bilo čuti iz dalje in tako sem čakal z napeto pozornostjo na prihod divjačine. Kar nenkrat začujem v bližnji goščavi padanje kamenja, postal sem pozoren in trdno prepričan, da je dospela v grmovje že divja koza in da mora v najkrajšem času skočiti izza tega grmovja v daljni beg pred zasledujočimi gonjači, ki so morali biti še daleč zadaj, ker o njihovem kriku ni bilo ne duha ne sluha. V tem najtrdnjšem prepričanju sem vzel puško in čakal s proti grmovju namerjeno na prvi hipce, ko se prikaže žival iz grmovja. In res! V tistem hipu skoči v približni daljavi kakih 120 korakov nekaj črnega iz goščave izpod zelo vejate smreke. Pogledal sem natanke in prav docela prepričan, da imam skočivšo kozo pred seboj, sem sprožil in zadel. Ne vem, kako se je zgodilo, ali v tistem hipu sem bil tako zelo prepričan o tem, da se tudi najmanjšega dvomea nisem zavedel. Kakor dokazem z zdravniškim spričevalom, sem malo kratkoviden in mogoče, da je ta okolnost pospešila moje popolno trenetno prepričanje, ki se je takoj po strelu izkazalo za napačno. Pogubonosno je bilo za Resmana, da je druge gonjače daleč prehitel in ni zadostno vplil,

Gospa Angela.

II.

(Dalje.)

V dnevih svojih najtežjih dušnih bojov je dr. Črnko spoznal občni ženski značaj. V njem se je ukoreninilo prepričanje, da ljubi ženska samo ljubezen, ne morda kakega posamičnega moškega. Ženska ljubezen obstoji iz samega hrepenenja; kar ženska enkrat spozna, tega več ne ljubi; predmet njene ljubezni more biti le nekaj nepoznanega in zato ženska lahko vedno ljubi.

Večkrat se je dr. Črnku dozdevalo, da se igra gospa Angela s Mirkom ali dostikrat je imel tudi pri tem strah, pekoč strah, kakor obide človeka, če vidi otroka, ko se igra z nabitim revolverjem, a mu smrtonosnega orožja ne more vzeti iz rok.

Osebnost Mirka Tkalec se dr. Črnku ni zdela nevarna. Vedel je, da Mirko nima dovolj eneržije in smelosti, da bi svabil Angelo s pota poštemosti, ali bal se je, da se v Angelinem areu utrdi ljubezen do Mirka, da postane globoka in vroča in da popelje ta strast, to vsemu ženstvu

prirojeno hrepenenje Angelo na Mirkove prsi.

V kavarni se je pogovor prijateljev sukaj zgolj o brespomembnih vsakdanjih rečeh, samo o takih, ki niso niti dr. Črnka niti Mirka Tkalec resnično zanimale.

Proti večeru se je družba razšla. Mirko in dr. Črnko sta krenila v mesto in še predno sta prišla do kavarne »Pri sloncu«, sta že govorila o gospe Angeli. Tako je bilo vedno med njima, kadar sta bila sama.

»Lahko mi verjameš«, je pripovedoval Tkalec, »da gospa Angela ni srečna. Res, če je v družbi, se smeje, je vesela in ljubezniva, ali to je vse prisiljeno. Preved je ponosna, da bi kazala svojo nevoljo, in vendar sem prepričan, da pozna razmerje med njenim možem in gospo Karolino Zoričovo.«

»Ta Karolina je satanova hči ali pa je s satanom vsaj v svaštvo, je menil dr. Črnko. Ves svet sovraži. Največje veselje ji je, če vidi koga nesrečnega. Če ni videla pred obedom kake prijateljice jokati, nima teka; če drugače ne gre, napravi predpoldne kako vizito, samo da komu pove kaj neprijetnega, ga razžali in če le mogoče užalosti. Po

moji sodbi tudi gospe Angeli ne priznava.«

»Tudi meni se tako dozdeva« je dejal Mirko Tkalec. »Gospe Angele že več dni ni bilo same na izpregled. Bila je z možem v gledališču in danes zopet s možem na promeni. To priča, da se je nekaj zgodilo.«

»Misliš.«

»Ni dvoma.«

»A kaj?«

Mirko Tkalec se je ustavil in pogledal dr. Črnku s veliko pozornostjo v obraz.

»Vem, da si moj prijatelj«, je rekel čez nekaj trenutkov. »Spoštujem te in zaupam ti. Kaj se je v Grebinovi hiši zgodilo, tega še sam ne vem. Nekaj pa slutim, ali dokler nimam gotovosti, ne morem o tem govoriti. Toda, če se moja slutnja uresniči, potem te pridem vprašat za svet, ker jaz ne bi hotel storiti kake nerodnosti.«

»Ja jaz ti bom pošteno in odkritosrčno svetoval, kakor bi bil tvoj brate« je rekel dr. Črnko.

Segla sta si v roke in se potem molče razšla.

Prišedši domov je našel Mirko na svoji mizi drobno pismo. Spoznal

je pisavo že od daleč; to je bila pisava gospe Angele. Naglo je odprl pismo in je čital:

»Moj mož je dobil anonimno pismo. Zgodili so se veliki prizori. Prej Vam nisem mogla pisati. Ozirajte se na to, če se s menoj kje snidete in se približajte se mi, dokler Vam ne pišem. — A.«

Mirko Tkalec se je tako prestrašil, da je padel na stolec in nekaj trenutkov ni mogel priti do sapu. Predital je pismo dvakrat ali trikrat. Potem je pohitel iz sobe in planil v kuhinjo h gospodinji, ki mu je ravno pripravljala večerjo.

»Kdo je prinesel to pismo?« Mirko je govoril tako ostro, kakor bi izpraševal kakega hudodelea.

»Neki postrešček.«

»Kdaj?«

»Koj po obedu.«

»Zakaj mi niste poslali pisma v kavarno?«

»Ker je postrešček rekel, da ni nič odgovora dati.«

»In kaj je še rekel?«

»Ničesar?«

»Ali ni povedal, kdo ga je poslal?«

»Ne.«

Mirko je še enkrat predital An-

gelino pisemce. Potem je začel mehanično pospravljati po mizi razmetane reči, navil uro na steni in se končno vrgel v naslanjač. Šele zdaj je mogel razmišljati o vsebini Angelinega pisma.

»Gotovo je Grebin svojo ženo trdo prijel in ta se je dala preplašiti in mu je vse priznala.« To je bila prva misel, ki je obšla Mirka Tkalec. In ta misel je bila tako neprijetna, da je postal Mirko nepravilčen. Kakor se je Angela, ko je bil končan burai prizor z možem, jesila na Mirka, da ni bil dovolj previden, tako se je zdaj Mirko jezil na Angelo.

»Kolikrat sem ji rekel, da so skupni izprehodi po Lattermanovem drevoredu nevarni, da naju vse opazuje in da naju ljudje že vlačijo čez zube. Vse zaman. Take so ženske vedno: po sili hočejo kompromitirati sebe in druge. Mirno življenje jih dolgočasni. Dživljati hočejo romane in tragedije in tako se zgodi, da spravijo človeka v največje stiski.«

Mirko Tkalec je bil resnično nejevoljen na gospo Angelo in ta nevolja je rasla čim dlje je razmišljeval o tej stvari.

(Dalje prth.)

se je približal v streljno daljavo. Ves iz sebe, neznavsko prestrašen, sem pohitel k njemu, poklical tudi g. Sturm in videl strašansko nesrečo, da leži gonjač Resman obstreljen v „Suhem grabnu“. Storišmo vse, kar je sploh mogoče, da človeških močeh, ali čez nekaj dni je revež umrl v bolnici. Ni ga bilo mogoče rešiti.

Po obtoženčevem zagovoru so se prečitale različne listine, zlasti tudi obtožniško poročilo. Potem se je zasljal g. Sturm kot prič. Povedal je, da je gonjač Resman že večkrat gonil, da je bil pa precej len v tej službi. V istini je prebital druga dva gonjača, ki sta gonila zgoraj nad njim, prebital za nekaj 150 korakov, tako da je prispel daleč čez gonjaško črto. Če je vpil, ne ve priča. Slišati bi ga pa moral na svojem staležu, če bi zadostno klical, kakor je slišal oba druga gonjača iz precejšnje daljave, ko sta prihajala proti njegovemu staležu. Tudi sem čul, pravi g. Sturm, padanje kamenja v bližini, imel vtis, da se bliža divja koza. Postal sem pozoren, pripravil se za strel. A v tistem hipu začujem strel, vidim, da je g. Iv. Tavčarju takoj po strelu odpadla puška, in začuvši njegove klice „doli, doli“, sem prihital za njim na mesto nesreče, kjer sem našel Resmana obstreljenega in Tavčarja vsega bledlega in tresočega od strahu. Resman je imel temno-sivo bolj zamazano obleko. On ni bil prigonil nobene živali. Pač pa mi je priredil drugo, in sicer srednji gonjač Razingar, da je spodil enega kozla, ki se je v trenutku nesreče moral nahajati v istini v omenjenem grmovju in kateri bi g. Tavčarju prišel gotovo pod puško, če bi ga ne preprodil v najkriticnejšem času Tavčarjev strel.

Na vprašanje, če je stalež, ki ga je odkazal Tavčarju, nevaren, pravi prič, da je res svet zelo zaraščen in da je vsled grmovja in ruševja treba veliko pozornosti in lovske vajenosti. Na daljno vprašanje, zakaj tedaj ni obtoženemu Tavčarju podelil starejšega lovca v nadzorstvo, kakor je to storil pri mlajšem bratu, izjavi prič, da ni imel nobenega lovca na razpolago, da pa se je obtoženec natanko povedalo, da je da ima priti žival in kje gonjači in se mu tudi poostro, naj zelo pazi. Če je kriv Ivan Tavčar, on po svojih lovskih mislih ne more niti potrditi niti zanikati. Gotovo je Resman tudi zakrivil svoj del, ker je daleč prekoračil gonjaško črto in najbrž ni vpil, pač pa skakal, kar ni dovoljeno. Obtoženi Tavčar pa bi moral boljše pogledati — ravno zaradi grmovja, kakor je to storil on pred dvema letoma na ravno tistem mestu, kjer je tudi imel žival pred seboj, pa je vendar ni streljal, marveč izpustil.

Po tem zaslišanju se je prečitela izpovedba umrlega Resmana, ki je bil zaslišan takoj drugi dan po nesreči brez prisega. Resman je pravil, da je vpil ves čas, da je stal pred svojim skokom kake tri minute pred smreko in tudi videl natanko lovca Tavčarja. Potem je po klicu skočil v „graben“ in ravno ko je skočil, počil je strel in ga zadel. Če je njega Tavčar videl, ne ve. „Govorila nisva.“ Pač pa pravi, da je postal žrtev Tavčarjeve nepravilnosti, ki je bil baje prvokrat na kozjem lovu.

Zagovornik dr. Konrad Vodušek predlaga na to, da naj se razprava preloži in zaslišajo še lovci izvedenci o tem, da se od točke, kjer je stal obtoženec, ne da razločiti — vsaj ne jasno — ob grmovju, kjer je skočil Resman, človeka od živali, da je tedaj gonjač hotel izstopiti na prenevarnem mestu iz grmovja, zlasti ko ni vedel, ali ga sliši in vidi lovec Tavčar. Nadalje naj se zaslišijo izvedenci o tem, da je vsled tega ta stalež zelo nevaren in pripraven samo na stare izkušene lovce. Vse to naj se pregleda pri lokalnem ogledu na licu nesrečnega mesta.

G. drž. pravdnik se tem predlogom nastavlja, ker niso potrebni. Predsednik razglasi po posvetovanju, da se zagovornikovi predlogi zavrnejo, ker se tičejo okolščin ki so deloma že potrjene, deloma pa nevažne in nemerodajne.

Tedaj se sklene dokazovanje in g. državni pravdnik poprime za besedo. Današnji slučaj, pravi, je v istini v prvi vrsti huda nesreča, ki je zadela Resmanovo rodbino, pa tudi obtoženega samega. Ali vse in vsako sočutje, ki je imamo s tem dogodkom, ne sme stopiti danes, v sodni dvorani, v ospredje. Danes nam je edinole naloga, preiskati obtoženčev postopanje in ravnanje, če vsebuje kaznjivo dejanje, kakor pravi obtožnica. Potem navaja g. pravdnik vse okolščine iz dokazanega materijala in prihaja do sklepa, da se je obtoženec vendarle zakrivil hude nepravilnosti. On je streljal poprej, nego je dobro pogledal. Videl je nekaj črnega, kakor pravi sam, ali kaj da je to črno, o tem se ni prepračil, ker bi sicer ne streljal. Vse drugo je za presojeno smeri krivde ali nekrivde brez pomena in zasluži le vpoštevanje kot olajšujoča okolnost. Končno predlaga, da se spozna obtoženec za krivega v zmislu obtožnice.

Zasebni udeležence, oče ponesrečenega Resmana, se razprave ni udeležil. Prečitala se je tedaj njegova izjava, ki ne obsega nič določnega.

Končno se je oglašil zagovornik g. dr. Konrad Vodušek in je dejal, da se iz današnjega kazenskega slučaja pač zopet enkrat lahko učimo, kako da iz trenutkov veselja, na katere se dolgo in dolgo veselimo, končno kaj rada vzraste najhujša nesreča in veika — žalost. Taisto se je pripetilo obtoženemu Ivanu Tavčarju na njegovem prvem lovu na divje kose. Tam na Mežakliji se je v lovske veselje vrinila nesreča, ki se je hujše skoro ne moremo predstavljati. In že je ena iz žrtev tenesreče v hladni zemlji, kamor smo ga morali položiti, ker na tem svetu zanj ni bilo več rešitve. Danes pa stoji pred sodnijo druga žrtev tenesreče. In česeta razprava konča z njegovo obsodbo, potem bomo danes — najbrže — pokopali drugo žrtev, četudi ob življenju. Vse to naj se pri razsodbi blagovoli najprvo preudariti in v tem smislu razlagati veliko strogost in ostrost našega kazenskega zakona. G. državni pravdnik trdi, da je obtoženec sam kriv nesreče te velike, ker je zakrivil strahovito nepravilnost. In v tej točki edino v istini tiči voz, ki ga naj razvrši visoka sodnija. Najbrže pa ne bode mogoče pritruditi mnenju g. obtožitelja. Kajti, dasi stoji obtoženec vsem dokazom današnje razprave nasproti z ednim orožjem, namreč s svojim zagovorom, naj se pač upošteva, da je ta zagovor resničen in od besede do besede odkritosrčen. To pa ne glede na izpovedbo umrlega Resmana, ki že počiva v prezgodnjem grobu in glede katerega daues nečem govoriti niti v tem niti v onem smislu. Dokazauo je, da se je nekaj trenutkov tik pred nesrečo začulo v grmovju padanje kamenja, kar je bilo za pričjo Sturm in tudi za obdolženca jasno znamenje, da se bliža mogoče prestrašno pričakovana žival. Obtoženec v tistih trenutkih ni slišal nobenega vpitja gonjaškega, ker je bilo pač še prezgodaj za prihod gonjačev. Moral je tedaj, ko ni bilo ne sluha in ne duha o Resmanu, dobiti najtrdnjše prepričanje, da se nahaja v grmovju samo in edino žival, ne pa kako človeško življenje. In ker je bilo pričakovati, da vsak trenutek skoči žival iz grmovja, nastavlil je obtoženec svojo puško in čakal na prvo divjo kozo, ki jo je imel zagledati v svojem življenju. In ker je bil prepričan, da v grmovju sploh ni človeške duše, je pač v tistem trenutku, ko je skočil Resman raz rob izpod smreke v „Suhi graben“, z vse gotovostjo in jasno pa tudi s svojo kratkovidnostjo videl v skočivšem objektu ali — če se hoče — fenomenu podobo divjega kozla in sprožil. Če bi se na tem objektu prikazala v tem trenutku le kaka najmanjša sumljivost, to veste, da bi obtoženi Ivan Tavčar gotovo ne streljal. Saj se mu menda mora vendarle verjeti, da bi na svojega gonjača niti ne pomeril, če bi se vzdudil tudi le najmanjši sum. Če se mu v tem oziru predbaciva, da je že vedleten lovec, ki strelja dve leti s kroglo, in ki, kakor je v pedal priča Sturm — tudi ni prvi v svojem mladem življenju ta dan videl „gonjača“, mora se pomisliti, da živi veliko tak h lovec na tem svetu, ki hodijo leta in leta, ne desetletja in desetletja na lov, četudi ne na divje kose, ki pa vendar v tej stroki ne dosežejo tiste spretnosti, s katero garantira pravi lovec za človeško varnost. Kaj pa se hoče in more tedaj očitati 16 letnemu dečku, ki je stal prvič brez zelo potrebnega nadzorstva na nevarnem staležu in brez pravih informacij ravno po svojem mladem prepričanju? Naj se tedaj upošteva, da se mu o kaki nevarnosti za človeško življenje v kritičnem trenutku niti sanjati ni moglo. Za tiste nasledke, v katerih pravi § 335 kazenskega zak., da morajo biti vsakteremu znani, on tedaj v trenutku nesreče sploh niti vedeti ni mogel. O tem tudi govora ne more biti, sicer bi bila stvar vsa drug čna. Z tegadelj pa obtožba ni utemeljena in naj se obtoženec glede nje oprosti.

Kmalu na to je gospod predsednik razglasil sodbo, da se obtoženi Ivan Tavčar oprosti od vsake obtožbe.

Dnevne vesti.
v Ljubljani, 7. februarja.

Fantazije Jeseniškega fajmoštra. Fajmoštr Zabukovec na Jesenicah nam ni nikdar posebno imponiral, ali zdaj vidimo, da mora biti mož še veliko večja duševna reva, kakor smo doslej sodili. Ko je zadnjič v »Slovenou« razlagal, koliko večje važnosti je večna sreča okraj groba, nego časna sreča in nas libe ratec dolžil, da hočemo narodu vseti vero v boga, vero v posmrtnost, ga pahnil v večno pogubo in materam

saatrupiti življenje, smo uvideli, da mora biti fajmošter Zabukovec pred Bogom in pred ljudmi velik Janez. Zdaj nam je dokazal, da je bila ta sodba še premila. »Kaj pomaga človeku, če postane še tako pital fajmošter, na možganih svojih pa škodo trpi« Fajmošter Zabukovec je v sobotnem »Slovenou« razkril — velikansko zaroto. Z vsa resnobo pripoveduje, da so se sbrali župan Hribar, dr. Triller, dr. Kušar in še nekateri drugi liberalni prvaki in sklenili, žrtvovati dr. Tavčarja. In da bi svoje kompromitovano narodnjaštvo spravili zopet v veljavo, vrgli so se s vsa silo na Jesenice in preko dr. Tavčarja ponudili jeseniškim klerikalnem kompromis. Ali so se ljudje smejali, ko so čitali v »Slovenou« te fantazije jeseniškega fajmoštra. On sebi se razume, da na tej strašni zaroti ni niti ena beseda resnična in če je, kakor je »visokošolsko-jurist, radikalni sabljač, pomahana glava, sodaj v pisarni dr. Furlana« nastavljeni Cham to povedal jeseniškemu fajmoštru, potem ga je pač prav grdo in hudobno »nabarbal«. Jeseniškemu fajmoštru bodi izrečeno naše iskreno sočutje, da nima toliko zdrave pameti in ni zmožen spoznati takih »fobarberij«. To bi že lahko vedel, da ima dr. Tavčar v narodno-napredni stranki tako stališče in tako zasloambo, da z »žrtvovanjem« ne pojde tako gladko niti tako hitro, naj bi to že poskusil gospodine Cham ali kdo drugi.

Srbski kralj Peter škofu Strossmayerju. Kralj Peter je poslal škofu Strossmayerju v Djakovo povodom njegove 90.letnice tole brzojavko: »Pridružujem se mnogobrojnim prijateljem in spoštovateljem Vašim ter Vam pošiljam na dan Vašega slavlja poleg iskrenih čestitk tudi gorke želje, da bi Vam bilo usojeno še mnogo let preživeti v krepkem zdravju na ponos bratskega naroda hrvatskega, čigar napredku ste se posvetili.«

Repertoar slovenskega gledališča. Danes zvečer se poje v drugič in sicer na »nepar« velika Verdijeva opera »Trubadur«. Vlogo Manrica poje G. Lebeda in ne, kot je bilo večeraj pomotoma naznanjeno, gospod Orželski. Ostale velike vloge so v rokah g. Skalove in gdč. Stolzove in gosp. Ouřednika. — V petek je prva predstava nanovo vpriporjene Bizetove opere »Karmen«. — V nedeljo popoldne kot ljudska predstava »Martin Krpan«.

Odbor »Narodne čitalnice« Ljubljanske naznanja svojim p. i. članom da je društveni venček, ki se je imel vršiti v sredo, dne 8. t. m. preložil iz raznih ozirov na sredo, 15. t. m.

Za plesni venček pevskega zbora »Glasbene Matice« se ravnokar razpošiljajo vabila. Vstopnice so za člana pevskega zbora »Glasbene Matice« po 1 K, za udeležane po 2 K, za rodbino 3 članov po 4 K. — Od četrtka naprej se dobivajo vstopnice in trgovini gosp. I. Lozarja na Mestnem trgu in na večer plesnega venčka pri blagajni. Kjer je pevskemu zboru »Glasbene Matice« na tem, da pride čim največ prijateljev »Glasbene Matice« in njenega zbora in da se razvije kolikor močno animirana in neprislujna zabava, je odredil odbor tudi letos zopet toaletno za dame in gospode promenačno.

1001 meč. Slikarska dela za »Slovenou« maskarado, katere se vrši prihodnje nedelo dne 12. febr., s v spretnih rokah g. Kramaršiča v polnem tiru in se začne takoj s se stavljanem posameznih delov v dvorani. Tako nas popelje maskarada na veliko plesišče grajskega vrta, v katerega ospredji se dviguje grad pravilje z čarobno razsvetljenimi vodometi in vodopadi, z vseh drugih strani pa se odpira pogled na divne pokrajine jutrovih dežel, iz katerih se dvigajo najlepše pravilje jutrovih 1001 noči. In s to bujno pokrajino se bodo družile maskovane skupine in posamezne maske, radi katerih pa nam je držati kolikor toliko tajnost, kajti v deželi pravilje mora biti presenečenje. Boljše manj povedati in več videti. Omenimo le toliko, da bode tudi v maskovnem oziru, letošnja »Slovenou« maskarada prekosila svoje prednice.

Uradniški plesni klub« opozarja svoje č.č. člane, da se radi sobotnega plesa »Glasbene Matice« vrši plesni večer v sredo, dne 8. svečana

t. l. in sicer kot zadnja plesna vaja; — zaključni venček pa se bo vršil v soboto, dne 18. svečana t. l. v mali čitalniški dvorani »Narodnega doma«, — h kateremu imajo pristop le člani in vabljeni gostje.

II. skupina slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov v Ljubljani. Odbor te skupine je sklenil, prirediti društvene večere in predavanja. Društvo stremi po izboljšanju stanovskih razmer svojih članov in bila bi malomarnost, ako bi se odvetniški in notarski uradniki ne oklenili tega svojega društva. Državni zbor je začel delovati in treba bo potrkati saradi zavarovanja za starost in onemoglost; zavzeti se bode za vpeljavo nedeljstega počitka in rešiti več drugih važnih vprašanj. Odbor vabi zategadelj vse odvetniške in notarske uradnike, naj pristopijo društvu in naj se udeležujejo društvenih večerov. Prvi društveni večer bo v sredo, dne 8. t. m. ob 8 uri zvečer »pri Levcu« na Marije Terezije cesti.

Prostovoljno gasilno društvo Vič-Glince priredi v nedeljo, 12. svečana t. l. v salonu gosp. I. Trauna na Glinah predpustno veselico. Spored: Godba, srečkanje, papiRNata bitka, šaljiva pošta in ples. Zadržetek ob 7. uri zvečer. Vstopnina 20 vin. za osobo.

Vlak je povozil blizu Poljčan 81letnega mutastega J. Koče njaka, doma iz L. m. b. r. g. a.

V goreči hiši zaprt. V Sedlarjevem, v kozjanskem okraju se je branjevo Petelinc zbudil, ko je bila prodajalna poleg njegove spalnice vsa v ognju. Njegova spalnica je imela edino okno, ki je imelo močne železne križe, vrata pa so bila v gorečo prodajalno. Njegovo obupno klicanje je vendar zaslišal Janez Polek, ki je z močnim drogom isdrl križe s okna ter tako rešil še napol nezavestnega Petelince.

Umrl je v Gradcu vseudi hišni profesor, dvorni svetnik dr. E. Richter star 58 let.

Obsojen iredentovec. Pisar tržaškega magistrata, 22letni Srečko Vidusso je stal večeraj pred porotnim sodiščem na Dunaju. Obdolžen je bil, da je na uradnem pomnoževalnem aparatu napravil poziv, naj se Italijani oborože in naj revoltirajo proti razobešanju črno-rumenih zastav. Vidusso je bil obsojen na mesec dni zapora, ker je dotični revolucionarni spis razširil po Trstu, ni se mu pa moglo dokazati, da je ta spis sam sestavil in pomnožil. S to obravnavo se je začela tista serija procesov, ki so v zvezi z bombami, katere je našla tržaška policija v prostorih med tem razpuščenega italijanskega telovadnega društva.

Pomanjkanje pomega je postalo v Ljubljani že jako občutno in to po krivdi trboveljske oremogokopne družbe. Dasi je Ljubljana tako blizu Trbovelj, morajo nekateri naročniki kar 20 ves mesec čakati na primog. Se pač vidi, da ima trboveljska družba monopol in da ga brezobzirno izkorišča.

Javna vimska pokušnja v tukajšnji deželni vinski kleti je jutri, v sredo, od 6.—9. ure zvečer.

»Gospod, moj pos je pravičen.« Včeraj se je hotel odpojit v Ameriko delavec Janez Petrovič, rodom iz Cerknice, ne da ib bil še izpolnil vojaško dolžnost. Ko ga je na kolodvoru ustavil nadstražnik Kržan, mu je takoj pogumno pokazal potni list, glaseč se na ime Franceta Petroviča, češ, da je njegov »pos pravičen«. Ko mu je pastražnik velel, naj se podpiše, je fant res korajžno prijel za pero in se dvakrat podpisal za Janeza. Šele ko ga je stražnik opomnil, da bi mu glasom potnega lista imelo biti ime Franco, se je fant vdal, nakar je bil povabljen nekoliko na ridet.

Od ljubice je bil pregnan na Jesenicah 19letni kovač Anton Suštaršič in je pri tem padel s II. nadstropja tako nesrečno, da si je prebil kost na levem kolenu. Prepeljali so ga v deželno bolnišnico.

Nereden slučaj. Pred 8 dnevi je prišel v gostilno »pri Sokolu« neki gospod se krepdat. Pil je tako dolgo, da je bil v »ročcah«, potem pa je pihal in odšel iz gostilne, pustivši tam havelok in majhno črno psico. Dotični gospod dobi suktnjo in psico pri gostilničarju.

Delavsko gibanje. Včeraj se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ameriko 30 Slovencev 85 Mace donec in 60 Hrvatov, nazaj pa so oršli 3 Slovenci. — V Hrušico je šlo 20 Hrvatov in 14 Slovatov.

Izgubljene in najdene reči. Marija Podbevškova je izgubila od dolencek mitn se do urdu-linske cerkve 23 K denarja. — Finančni sluga Friderik Vabra je našel 3rn trd klub. Dobi se pri njem — Železniški uslužbenec Franc Zupanič, stanujoč v Gradišću št 7, je našel za mejo na Cesti na južno železnico žensko pelerino, krilo, jopico, svilnato šerpo in belo boč.

Ljubljanska društvena godba priredi danes zvečer v restavracijskih v prostorih »pri Auru«, Wolf-fove ulice društveni koncert za člane. Zadržetek ob 8. uri. Vstopnina za člane prosta, nečlani plačajo 40 vin.

*** Najnovejše novice.** — Bolgarski knez Ferdinand je na opetovano povabilo nemškega cesarja včeraj odpotoval v B-rolin.

— Grafica Montignoso je prišla tako nepričakovano v Draždane vsled ljubosumnosti. Zvedela je namreč, da se namerava kralj zopet poročiti. Tako poroča navadno dobro poučeni berlinski dnevnik.

— Belgijska princezinja Klementina in princ Viktor Emanuel sta se baje vendar zaročila. Princezinja hoče očeta sodnim potom prisiliti, da ji dovoli možitev.

— Mala Panama v francoskem kolonialnem uradu manjka pol milijona frankov, ki so bili določeni za prebivalce prizadetega otoka St. Pierre. Denar so si uradniki razdelili.

— Dr. vitez Ofenheim, ki se je nedavno na Dunaju ustrelil, je zapustil svojemu prijatelju podpolkovniku Glogorskem 300 000 K.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 7. februarja. V današnji seji poslanske zbornice je vodja justičnega ministrstva Klein odgovoril na interpelacijo Vsenemca Bergerja zastran nekega avskultanta v Jablonicah. Berger je v zadnjih sejah vedno zahteval, da se morajo došle vloge vedno doslovnou prečitati in je bil izjavil, da bo s tem nadaljeval, dokler ne dobi odgovora na svojo interpelacijo. Zdaj je svoj namen dosegel. Razen Kleina sta tudi Witte in Buquoy odgovarjala na različne interpelacije, nakar se je začela razprava o rekrutnem zakonu. Zdaj govori socialni demokrat Schummaier.

Dunaj 7. februarja. Načelniki klubov so imeli danes opoldne sestanek, na katerem so se dogovorili, da se pri proračunski razpravi določijo govorniki po istem ključu, ki je bil dogovorjen 1. 1903. Po prvem čitanju proračunske razprave pride na vrsto prvo čitanje obrtnega reda.

Dunaj 7. februarja. 35letni tapetnik Franc Wohrm je danes zadavil svojo ženo in se potem obesil.

Budimpešta 7. februarja. Andrassy se je končno porazumel s koalirano opozicijo, da bo mogoče, ustanoviti novo ministrstvo. To ministrstvo bo samo provizorično. Baje se ohrani carinsko edinstvo s Cislitvansko in se zviša število rekrutov za letnih 20 000 mož. Nova vlada izvede volilno reformo, potem pa razpiše na jesen nove voltve. Andrassy je že odšel na Dunaj, da predloži cesarju listo novih ministrov. Med temi sta tudi dva člana Kussuthove stranke, med tem ko je dosedanja vladna stranka iz nove večine izključena.

Budimpešta 7. febr. Sinoči je bil sestanek koalirani opoziciji pripadajočih strank. Sklenio se je, ohraniti koalicio. Tudi Banffy ostane v koalicio.

Petrograd 7. febr. Adresa petrogradskega plemskega shoda na carja se je uradno razglasila. Adresa zahteva, naj se da narodu pravica, da po izvoljenih zastopnikih sodeluje pri zakonodajstvu.

Petrograd 7. februarja. V Tiflisu so štrajkujoči delavci vprizorili velike izgrede in streljali na policijo.

Varšava 7. februarja. V Sosnovice je prišlo 1500 mož vojaštva z dvema generaloma. Razglašeno je obsedno stanje.

Varšava 7. februarja. Štrajk se čedalje bolj razširja. Delavci so formulirali svoje zahteve in tirjajo: zvišanje mezd, odpravo akorda in osemurni delavnik. V ruski Poljski štrajka skoro pol milijona delavcev.

Zahvala.

Gospod dr. Jurtela, namestnik dež. glavarja in odvetnik v Ptuj, blagovili je podariti tukajšnji okr. učiteljski knjižnici 17 lepih najnovjših slovenskih knjig. Podpisane si šteje v prijetno dolžnost, izreči gosp. darovatelju najtoplejšo javno zahvalo. Bog plati!

V Ptuj, dne 4. februarja 1905.

J. Kopljč, t. č. predsednik.

Borzna poročila.

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dun. borze 6. februarja 1905.

Naložbeni papirji	Donar	Blago
4% majeva renta	100-20	100-40
4% srebrna renta	100-15	100-35
4% avstr. krona renta	100-30	100-50
4% zлата	119-75	119-95
4% ogrska krona	98-30	98-50
4% zлата	118-95	119-15
4% posojilo dežele Kranjke	99-50	101-1
4% posojilo mesta Sp. jet	100-1	101-1
4% Zadar	100-1	100-1
4% bos.-herc. žel. pos. 1902	101-45	102-45
4% češka dež. banka k. o.	100-1	100-30
4% z. o.	100-1	100-30
4% zst. pisma gal. d. hip. b.	101-50	101-90
4% pešt. kom. k. o. z.		
10% pr.	107-45	108-45
4% zst. pisma Innerst. hr.	100-10	101-1
4% ogrske cen.		
dež. hr.	100-50	101-20
4% z. pis. ogr. hip. ban.	100-1	100-90
4% obl. ogr. lokalnih železnice d. dr.	100-1	101-1
4% obl. češke ind. banke	100-75	101-75
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	99-1	99-1
4% prior. dol. žel.	99-50	100-1
4% juž. žel. kup. 1/2 1/2	318-65	320-65
4% avst. pos. za žel. p. o.	100-50	101-50

Srečke	Donar	Blago
Srečke od 1. 1860 1/2	157-40	158-40
" " 1864	275	280
" " fiske	169-50	171-50
" " zem. kred. I. emisije	308	318-50
" " II.	299	309
" " ogr. hip. banke	274	278
" " arbske à frs. 100	98	102
" " turške	133-25	134-25
Basilika srečke	22	23
Kreditne	476	487
Inomoške	79	84
Krakovske	88	92
Ljubljanske	66	70
Avst. rud. križa	54	57-70
Ogr.	30-50	31-50
Rudolfove	65	69
Salcburške	76	81
Dunajske kom.	53-5	54-5

Delnice	Donar	Blago
Južne železnice	89	90
Državne železnice	651-75	652-75
Avstr.-ogrske bančne delnice	1625	1635
Avstr. kreditne banke	675-25	676-25
Ogrske	786-25	787-25
Živnostenske	250	251
Premogokop v Mostu (Brüx)	672	680
Alpinski motan	521-75	522-75
Praške žel. ind. dr.	2475	2485
Rima-Murányi	531	532
Trbovske prem. družbe	306	306-50
Avstr. orožne tov. družbe	650	655
Češke sladkorne družbe	185	187

Valute	Donar	Blago
C. kr. cekin	11-35	11-39
20 franki	19-12	19-14
20 marke	23-50	23-56
Sovereigns	23-94	24-01
Marke	117-30	117-50
Laški bankovci	95-50	95-70
Rublji	253-25	254-25
Dolarji	4-84	5-

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 7. februarja 1905.

Termin	Termin	Termin
Pšenica za april	za 100 kg. K	19-50
Pšenica maj	"	19-8
Pšenica oktober	"	17-20
Rž april	"	15-30
Koruzna maj	"	14-58
Oves oktober	"	14-

Effektiv. Nespremenjeno.

Meteorološko poročilo.

Februar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
6.	9. zv.	748.7	0.5	sl. svzh.	del. oblac.
7.	7. zv.	748.5	-1.1	sl. jzah.	oblačno
8.	2. pop.	744.8	1.2	sl. sever	oblačno

Srednja večerajšnja temperatura: 2.1° normale -1.1°. Padavina 0.0 mm.

Absolventinja

trgovskega tečaja, zmožna slovenskega in nemškega jezika, z lepo pisavo, stenografska, ki zna tudi pisati na stroju, ter dobra računarica se takoj sprejme kot praktikantinja v tukajšnji kontor, v katerem se bo lahko v vseh kontorskih delih, v korespondenci in knjigovodstvu praktično izobrazila.

Ponudbe pod poštni predal št. 73 Ljubljana. 414-1

Restavracija „LLOYD“.

V četrtek, dne 9. februarja domača veselica.

Svira društvena godba. Začetek ob 8. uri. Vstopnina 40 kr. K obilni udeležbi vabi z odličnim spoštovanjem Josipina Počivaunik restavraterka.

Talanda cejlonski čaj.

Velefina znamka.

3826-12

HOTEL „ILIRIJA“.

V sredo, dne 8. februarja 1905

domača plesna veselica.

Sodeluje slav. društvena godba.

Začetek ob pol 8. uri zvečer.

Vstopnina 50 vin.

Za mnogobrojni obisk prosí

FRIC NOVAK, hotelir.

! Kavarna vso noč odprta!

Trgovskega pomočnika

špicerijske stroke sprejme 410-1 **A. Šarabon v Ljubljani.**

Lepo meblavana

mesečna soba.

s posebnim vhom in lepim razgledom v I. nadstropju, se odda takoj ali za mesec marec.

Naslov pove upravníštvo „Slov. Naroda“ 397

Stanovanje

na Turjaškem trgu št. 8, v I. nadstr. obstoječe iz 3 sob, 2 kabinetov in pripadkov, se odda za maj.

Več pri hišniku ali pa v pisarni ravnateljstva užitninskega zakupa, Dunajska cesta št. 31. 406-1

Mlad inteligenten

trgovski sotrudnik

se sprejme za trgovino papirja in pis. potrebščin v Ljubljani v stalno službo. Isti mora biti izurjen v knjigovodstvu, akt. vojašine prost in znati tudi sa mostojno delati.

Oferti naj se dološljejo na upravništvo „Slov. Naroda“ pod šifro „Sigurnost“ 408-1

Št. 3472.

2 stanovanji

eno obstoječe iz 3 sob in kuhinje, drugo iz sobe in kuhinje ter pritlikin, v bližini sodnijskega poslopja, se odda s 1. majem. 400-2

Več se izve Cigaletove ulice št. 3.

Škafica stane 20 vin. Naročila po povzetju. Manj nego 11 kraljic za 2 K ne pošljim po pošti.

Št. 3472.

Skladišče

pripravno za vsako obrt se takoj odda

v Spod. Šiški št. 66

(Pogačnik). 333-3

Urarskega pomočnika

sprejme

Fr. P. Zajec

urar v Ljubljani. 348-3

Jamajka

rum

znamka: „Santa Elena“

brez vsakoršnega umetnega aroma ali parfuma. Dobiva se po boljših špicerijskih in delikatesnih trgovinah in drogerijah.

3683-10

Stanovanje

na Kongresnem trgu št. 13, v II. nadstropju, obstoječe iz 4 sob, pritlikinami, se odda za maj termin.

Več se izve pri hišniku istotam ali v pisarni ravnateljstva užitninskega zakupa, Dunajska cesta št. 31.

Pristen

domač BRINJEVEC

preizkušen na deželnem kemičnem preizkuševališču za živila v Ljubljani.

Liter 2 kroni.

Razpošilja v vsaki množici

IVAN MALI

v Škofji Loki. 238-7

Vsak dan sveže pustne krofe

priporoča slaščičarna

Jakob Zalaznik

Stari trg št. 21

Filijalke: Glavni trg št. 6 78-13

Sv. Petra cesta št. 27.

Pijte

Klauerjev Triglav

najzdravejši vseh likerjev.

Zalogo imata: **J. BUZZOLINI** delikatesna trgovina in **R. KIRBISCH** slaščičarna v Ljubljani.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. oktobra 1904. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA NA TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m zjutraj obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Pung, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine v are, Hebl, Francove v are, Prago, Lipsko čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 54 m dopoldne obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Inomost, Bregenc, Curih, Zeneva, Pariz čez Am tetten na Dunaj. — Ob 3. uri 56 m popoldne obojni vlak v Trbiž, Šmohor, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Mo akovo, Ljubno, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine v are, Hebl, Francove v are, Prago, direktni voz I. in II. razr., Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (Trst Monakovo direktni voz I. in II. razreda). — PROGA V NOVO MESTO IN KOČEVJE. Osební vlaki. Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novo mesto, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1 uri 5 m pop. istotako. — Ob 7. uri 8 m zvečer v Novo mesto, Kočevje. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 23 m zjutraj obojni vlak v Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Ischl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak (Monakovo-Trst direktni voz I. in II. razr.). — Ob 7. uri 12 m zjutraj obojni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m dopoldne obojni vlak v Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Prago (direktni voz I. in II. razreda), Francove v are, Karlove v are, Hebl, Marijine v are, Plzen, Budejevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Zeneva, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob Jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Šmohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne obojni vlak v Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovec, Monakovoga, Inomosta, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 44 m zvečer obojni vlak v Dunaja, Ljubna, Beljaka, Šmohorja, Celovec, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta, Solnograda čez Klein-Reifling, iz Steyru, Lince, Budejevic, Plzna, Mar. varov, Hebl, Francovih varov, Prage in Lipskega. — PROGA IZ NOVEGA MESTA IN KOČEVJA. Osební vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj iz Novega mesta iz Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplic, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih in le oktobra. — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 10. uri 59 m popoldne, ob 6. uri 10 m zvečer. Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih in le oktobra. — Čas prihoda in odhoda je označen po srednjeevropskem času, ki je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

Lepota stasu

Razkočno nedrje je nenadomestljivo vsaki ženski, ki ji je mar svojih čarov, vsaki, ki bi rada bila mika vna in oboževana. Da se pa doseže ta uspeh v enem mesecu brez pog. sto škodljivih pa tiktard uspešnih tajnih sredstev in brez posebnega zdravljenja, ni ničesar boljšega nego slovit

ADONISOVO MILO (koncentr. zeliščno milo)

napravljeno iz izvlečka 72 zelišč Edini preprosti izdelek, pripravna tajna poraba z več nego 10 000 atesti potrjenega uspeha. Poskusite in čudili se bode te doseženemu uspehu. Pripravno za mlada dekleta takisto kakor za ne razvitem ali saradi otroške postelje usehlím nedrjem.

Adonisovo milo razpošiljajo z natančnim navodilom v kosih po 250 gr Karton s 3 kosi stane K 10, 6 kosov K 14, 12 kosov K 30, poštnine in carine prosto po povzetju ali če se denar naprej pošlje.

Naročila naj se pošiljajo edinemu upravičenemu tvorničarju **LODOVICO POLLAK v MILANU (Italija).** Pisma stanejo 25 h, dopisnice 10 h. Dopisuj se v vseh jezikih. 416-1

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

Podružnica v CELOVCU. Kupuje in prodaja vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz. **Promese izdaja k vsakemu žrebanju.**

Akcijski kapital K 1.000.000.— Zamojava in ekskomptuje izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapale kupone. Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavelje. **Exkompt in inkasso mena.**

Podružnica v SPLJETU. Denarne vloge sprejema v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vloženi denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga. **Promet s čeki in nakaznicami.**